

Oku emrine icabet etmenin tam zamanı

Hasan Bey: “Kitaba önem vermenin fazileti nedir?”

Öncelikle yeni bir müjdemiz var: Yeni Asya, kitap hediyelerine bir yenisini daha ekliyor: Küçük Sözler ile Münacat'ı 1 liradan sunmaya hazırlanıyor. Harikulade bir hediye!

Fırsat bu fırsat: Hediye vermediğimiz dostumuz, komşumuz, arkadaşımız kalsın! Unutmayalım ki, Kur'ân'ın her emri kâinatın nabzını tutan bir kudrete sahiptir. Hele o ilk emir... Bize âdetâ yepyeni dünyaların anahtarlarını sunuyor, yepyeni hazînelerin kapılarını gösteriyor, yepyeni defînelerin ambarlarına işâret ediyor: “Oku! Yaradan Rabb'inin adıyla oku. O Rabb'in ki, insanı bir kan pıhtısından yarattı. Oku! Rabb'in sonsuz kerem sahibidir. O, insana kalemle yazmayı öğretendir. O insana bilmediğini öğretendir.”¹

“Oku!” emrine muhatap olan Peygamber Efendimiz (asm), mübârek vücudunu iliklerine kadar sıkın Cibrîl Aleyhisselâm'a, “Ben okuma bilmem.” demişti. Âdetâ insanlığın resmini çizer gibi idi Büyük Peygamber (asm). Her yeni ilme ve irfâna karşı bilgisiz olan insanoğlu, okudukça yeni dünyalar keşfedecek, kendisine ve âleme yeni ufuklar açacaktı. Okudukça kendisini ve Rabb'ini tanıyacak, Rabb'ine kul oluşun ayrıcalığını tadacaktı. Okudukça dünyasını ve âhiretini mamur edecek, hiçbir günü bir önceki günle eşit yaşamayacaktı. Okudukça kâinâtın sırlarını çözecek; varlıkların hal diliyle Allah'ı göstermelerine şahitlik edecek ve kendisi de ibâdet diliyle gösterecekti.

Evet, insan önce okumalıydı. Çünkü “cehûl” idi, yani her şeye karşı çok bilgisizdi. Okudukça bilgisizliğini kavrayacak, okudukça hiçliğin farkına varacak, okudukça Allah'ın büyüklüğü karşısında eğilme ihtiyacı ve isteği ile dolup taşacak, okudukça Allah'ın ilmine, irâdesine, kudretine ve Hâlıkîyet'ine teslim oluşun mutluluğunu rûhunun derinliklerinde duyacaktı.

Kur'ân'ın, indiği insanın her şeyden önce “aklını doğru kullanmasını” emrettiğini, ilk âyetiyle böylece öğrenmiş bulunuyoruz. Akıl sahibi insanı muhatap alan Yüce Mevlâ'nın, ilk âyetinde insana, “İnan!” ya da “tasdik et!” veya “İmân et!” yahut “İbâdet et!” ya da “kulluk yap!” gibi, aslında insanın yaratılış sebebi olan bir emirle

hitap etmeyişi ve bizim çoğu zaman sıradan bir şey olarak gördüğümüz “okumayı” ön plâna alması, hiç şüphesiz okumakla ilgili yapmamız gereken çok şeyler olduğunun tescili hükmündedir.

Demek, okumak sıradan bir şey değildir! Okutmak da sıradan bir şey değildir. Nitekim Peygamber Efendimiz’in (asm), “Ya öğrenen ol, ya öğretene ol, ya dinleyen ol, ya da onları sevenlerden ol; beşincisi olma. Helâk olursun.” hadisi veya “En üstün sadaka, bir Müslüman’ın edindiği faydalı bilgiyi başkasına öğretmesidir.” 2 hadisi bu işin ehemmiyetini kulaklarımıza ve gönlümüze âdetâ çelikten harflerle perçinliyor.

O halde nasıl okuyalım? Nasıl bilgi sahibi olalım? Faydalı bilgilerimizi nasıl artıralım?

Hemen hepimiz bir çok kere, bir çok değerli kitabı elimize aldığımızda, içini karıştırdığımızda, sayfalarına göz attığımızda, satır aralarında kendimizi ilgilendiren çok şeyler buluyoruz ve “Bu kitabı mutlaka okuyayım!” diyoruz.

Fakat, öyle koşturmaca yaşıyoruz ki! Neredeyse çoğu zaman yemekten de, ibâdetten de oluyoruz! Durup dinlenmeden sürükleniyoruz. Nerede kaldı öyle bir kenara çekilip, saatlerce okumak! Buna çoğu zaman fırsat bulamıyoruz.

Oysa hayat ne kadar kısa! Ve bizim, bilgi ve irfan dünyamızı zenginleştiren kitaplardaki bilgileri edinmeye ne kadar ihtiyacımız var! Ve aslında maddî-mânevî pek çok hastalıklarımızın, problemlerimizin, çıkmazlarımızın çözümü o altın satırlar arasında gizli. Bizim tarafımızdan keşfedilmeyi bekliyor.

Unutmayalım, Müslüman, yitik mal arar gibi, bilgi ve hikmet aramayı sürdürmelidir. Bilgi ve hikmet arayışını sürdürmek için bir eğitim kurumuna devam ediyormaya gerek yoktur. Hayat, fitrî bir eğitim kurumu değil mi? Ve biz; hepimiz, bu kurumun tabîi ve sürekli öğrencileri değil miyiz?

Öyleyse, îmânımızla bağlı bulunduğumuz Mukaddes Kitabımızın ilk emrine dönelim ve mümkün merteye okuyalım. Okumayı ekmek gibi, su gibi hem en tabîi ihtiyacımız olarak görmek, hem de mümkün merteye kolaylaştırmak için, sürekli bulunduğumuz ve bir ömür verdiğimiz her yere bir kütüphane kurmamızın, mîdemiz için bir mutfak kurmak kadar, akıl ve kalp mîdemizi doyurmaya zemin hazırlayacağı açıktır.

Unutmayalım; Allah’ın adıyla okumak, Kur’ân’ın ilk âyetinde emrettiği ibadettir.

Dipnotlar:

1- Alak Sûresi, 1-5.

2- Câmiü’s-Sağîr, 1/737.